

Протокол

№

гр. София, 08.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **12117** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. Ц. Б.– редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ председател на Държавна агенция за българите в чужбина /ДАБЧ/ - редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от адв. В., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомени, не изпращат представител.

Страните /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовната процедура по призоваване, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА представена заповед за компетентност на 04.02.2020 г. относно компетентността на председателя на ДАБЧ, издал оспорената заповед.

Съдът намира за недопустимо искането на процесуалния представител на жалбоподателя за разпит на председателя на ДАБЧ, тъй като той не може да участва в производството в качеството на свидетел, тъй като е органът издал акта. Дали оспореният акт има мотиви или не съдът преценява в хода по същество, след като съобрази в съвкупност събрания доказателствен материал.

Пристъпи към разпит на допуснатия свидетел на жалбоподателя.

Снема самоличността на свидетеля:

М. Р., ЕГН [ЕГН], роден в М., постоянен адрес в С., без дела и родство със страните. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Обеща да каже истината.

На въпроси на адв. С. свидетелят отговори—Както е известно със Закона за българите в чужбина една от възможностите за доказване на български произход на желаещите за получаване на българско гражданско е да се подаде искане до организация, вписана в регистъра на ДАБЧ. Нито една от българските институции няма указание или уредба, с която да се опише какво би трябвало да съдържа едно такова удостоверение от българските организации. Ние като организация ползваме статистиката на А. К. и Е.. Статистиката на А. К. не е субективна, а е международно призната с К. анкетна комисия, в която участие взимат експерти от различни държави – Германия, Франция, Русия, САЩ и др. Решенията в комисията се взимат единодушно, като трябва всички да са съгласни. В тази комисия статистиката на К. е обявена като единствената точна по отношение на етнографския състав на М. и бих казал, че съвпада едно към едно със статистиката на Е..

Когато лице подаде искане до нас, ние изискваме негови лични документи, акт за раждане и информация по възходяща линия до дядо или прадядо роден преди 1918 г. И двете статистики са от началото на ХХ век. Ползваме признака да са по-близки до датите на самите статистики. При удостоверяването се вижда населеното място, където е роден възходящия и дали това населено място съгласно статистиката на К. и Е. е с българско население. Взимаме предвид именната система на желаещия дали съвпада и майчиния език дали е майчината форма на българския език. В практиката се показва, че това е правилен подход, защото в М. има подход където именната система и майчиния език отговарят на тези изисквания, но съгласно статистиките на К. и Е. се доказва, че в тези населени места живеят албанци и власи. Така, че при удостоверяването трябва да се отговори на всички три изисквания. През 1916 г., като резултат на много масови откази в министерство на правосъдието бе организирана среща с министъра на правосъдието Е. З. и членове на съвета за българско гражданство с всички организации относно М., включително и А.. И бих казал, че единствената организация, която спазваше правилата за доказване на произход бяхме ние. Това бе оценено на тази среща, че юридически нашата работа е по-обоснована от удостоверението на ДАБЧ. Имаше препоръка всички организации да започнат да ползват този принцип. След това процеса си тръгна нормално, без значение дали възходящия е роден след или преди 1900 г. Сега има практика на масови откази при възходящи родени преди 1900 г. без да има промяна в закона, нито да има указания към нас, с което се създава едно недоумение и съмнение към институциите. Ние сме част от процеса и сме в много неудобно положение в М.. Успоредно докато се случват откази в ДАБЧ подобни откази на възходящи, които са родени преди 1900 г. не се случват в министерство на правосъдието и вицепремиера, което доказва различие в различните институции, което е много странно. След 1945 г. е донесен закон за македонска национална част и всеки които се проявява като българин знае как завършва – убийства и затвори. Това е налагано срещу българи и самоопределящите се като българи. Самият законодател, когато е писал разпоредбите в самия закон е имал това предвид и е изброил алтернативните начини за доказване на български произход. Дал е алтернативна възможност.

Адв. С. - Нямам други въпроси.

Адв. В. - Нямам въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетеля.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената заповед за компетентност № КВ-262/06.11.2018 г. на Министерски съвет.

Страните /поотделно/: Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим други доказателства.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и липсата на доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. С. - Наясно съм с практиката на АССГ. Масово се цитира решение на ВАС, според което понятието българин по § 2 от ДР на ЗБГ означавало само български гражданин. Цитира се едно решение на ВАС, което е правилно, но което не е относимо към всички подобни случаи. Ще обясня защо. Конкретното решение е за турските изселници, чийто низходящи, въз основа на това, че техните възходящи не са етнически българи не могат да получат българско гражданство. Законът за българското гражданство обаче в допълнителните разпоредби включва и етническите българи в чужбина и българските граждани. Ако беше равнозначно българин на български гражданин тогава защо съществува закон за българите живеещи в чужбина и облекчения ред. Няма логика. Виждам, че различни състави на този съд възпроизвеждат правилно това решение на ВАС, но неправилно го прилагат към конкретните случаи. И аз съм представил друго решение на ВАС, според което понятието българин е по-широко от български гражданин и по този начин влизат и родителите на турските изселници и родителите на етническите българи в М.. И чрез едните и чрез другите може да се обоснове български произход и да се получи удостоверение за български произход и гражданство.

Представям подробни писмени мотиви.

Още едно решение съм приложил на този съд, което казва, че удостоверението на българските организации в чужбина се ползват с материална доказателствена сила, защото тези органи са признати от българската държава да упражняват от българската държава да изпълняват тази публична функция – да издават удостоверения. Те са отговори на определени изисквания и критерии, за да бъдат вписани в списъка на ДАБЧ. И ако една такава организация е издала удостоверение за български произход ДАБЧ няма друг законен избор освен да ги уважи, а ако смята, че тези организации нарушават закона, то следва да ги изключи от списъка. Но при положение, че са издали удостоверение с подробна научна обосновка, която както каза свидетелят е одобрена и от министерство на правосъдието и от Съвета по гражданство, според мен ДАБЧ не е имал друг избор, освен да уважи това удостоверение.

Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника.

Адв. В. - Моля да постановите решение, с което да отхвърлите предявената жалба като неоснователна и да присъдите на доверителя ми разноски, за което ще представя

списък. Съображенията ми – считам, че от всички събрани писмени и гласни доказателства се установява по категоричен начин, че административният орган е издал компетентно една законосъобразна и мотивирана заповед на базата на представените доказателства.Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.50 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: